

ret adskillige Millioner, men at henvise til yderligere Simplifikationer i Administrationen som et Middel, hvorved der kunde indvindes Penge i det Omfang, der her er Tale om, tror jeg ikke kan nytte.

Det ærede Medlem var stærkt inde paa at karakterisere disse Skatter som særlige Købstadskatter, i hvert Fald Restaurationsafgiften. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig herom i det andet høje Ting, og jeg tror, det er en Misforstaaelse. Det er ikke en Misforstaaelse, at største Delen af denne Skat kommer til at blive udredet af Købstadfolk — det tvivler jeg ikke om —, men hvad jeg paastaar, er, at den Del af Skatten, som kommer til at hvile paa Nødvendighedsforbrug, ikke mindst kommer til at hvile paa Landboerne, fordi Landboerne efter vor Tids hele Maade at tage Tingene paa, vor Tids Forretningsførelse indenfor Landbruget, meget hyppigt er inde i Byerne og derfor er nødt til i ret stort Omfang at spise paa offentlige Steder, i langt større Omfang end Købstadfolk er det, som dog i Regelen spiser i deres Hjem eller arrangerer sig paa anden Maade. Det, jeg fastholder, er, at den Del af Skatten, som hviler paa Nødvendighedsforbrug, kommer ikke mindst til at hvile paa Landboerne, hvorimod Skatten af det til Hoteller og Restaurationer knyttede Luksusforbrug ganske vist i overvejende Grad kommer til at hvile paa Bybefolkningen.

Maegaard: Af de ærede Medlemmer, der har talt paa Socialdemokratiets og det radikale Venstres Vegne, har vi hørt, at disse Partier ikke ønsker at stemme for de foreliggende Forslag, og de ærede Medlemmer har jo i høj Grad kritiseret Forslagene. Kritikken har til Dels formet sig paa samme Maade som den Kritik, der i sin Tid blev øvet overfor de Skatte- og Indtægtslove, som den nuværende højtærede Finansminister forelagde Rigsdagen for en halv Snes Aar siden. De Lovforslag, som den højtærede Finansminister den Gang forelagde, blev meget stærkt kritiseret af de samme Partier og omtrent med de samme Ord. Man husker f. Eks., hvorledes den nuværende Forlystelsesskat blev kritiseret, med hvilke Ord og kraftige Vendinger denne Afgift blev fordømt. Jeg drister mig imidlertid til at antage, at den Opfattelse af de Afgiftslove, der den Gang blev gennemført, som senere har bredt sig i de to Partier, efterhaanden ogsaa vil brede sig i disse Partier med Hensyn til de foreliggende Lovforslag. Jeg

har saa meget mere Grund til min Antagelse, som det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) benyttede en Vending, der, vil jeg tro, skulde være en Bebuder af dette, idet det ærede Medlem udtrykte sig saaledes, at han mente, at et Aag af denne Art, saaledes lagt paa, vedvarende vilde blive paalagt. Det ærede Medlem vil gennem denne Udtalelse reservere sig for det Tilfælde, at han og hans Parti sammen med Socialdemokratiet muligvis en Gang endnu kommer til Magten og faar Brug for Indkomster i Statskassen, hvad de sandsynligvis faar, ligesom de tidligere har haft det. Ligesom de Indtægtslove, der i sin Tid blev kritiseret saa stærkt, i høj Grad blev udviklet under den radikale Regering, og udviklet til at give betydeligt mere end oprindelig foreslaaet, saaledes vil det maaske ogsaa til sin Tid gaa med de her foreliggende Forslag. Jeg tager derfor den Kritik, der er rejst imod disse Forslag i Almindelighed, paa samme Maade som den Kritik, der for 10 Aar siden blev øvet overfor lignende Forslag.

Det er af begge de samme ærede Medlemmer stærkt fremhævet, at især Restaurationsafgiften væsentligst rammer Bybefolkningen. En Udtalelse herom af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) blev forstærket af det ærede 12te Medlem for 6te Kreds, der sagde, at den næsten udelukkende falder paa en enkelt Del af Befolkningen. Den højtærede Finansminister har været inde paa dette Spørgsmaal, og jeg kan selvfølgelig give den højtærede Finansministers Udtalelser min Tilslutning. Det er for saa vidt rigtigt, som Afgiften bliver opkrævet og indbetalt hovedsagelig af erhvervsdrivende, der bor i Byerne, men Afgiften paa første Haand bliver i lige saa høj Grad og maaske i højere Grad betalt af dem, der har Tilhold eller i alt Fald deres Rod ude paa Landet. Naar det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) saa meget beklagede, at enligstillede Personer f. Eks. i København var henvist til at spise deres Middag og nyde de Forfriskninger, de kunde trænge til, paa Steder, hvor de maatte betale denne Afgift, vil jeg for det første sige, at det er slet ikke rigtigt i al Almindelighed; thi gennem Loven aabnes der Adgang for disse Personer til at nyde deres Maaltider under skattefri Former. Men hvis man alligevel vil gaa ind paa Betragtningen, vil jeg tillade mig overfor det ærede Medlem at hævde, at de Tusinder, som det ærede Medlem her taler om — det gaar jeg ud fra, og jeg tænker,